तैत्तिरीय-ब्राह्मणभाष्ये

तृतीयकाण्डे षष्ठप्रपाठके

प्रथमोऽनुवाकः ।

हरिः ॐ ।

यस्य निश्वसितं वेदा यो वेदेभ्योऽखिलं जगत् ।
निर्ममे तमहं वन्दे विद्यातीर्थमहेश्वरं ॥
इष्टिहोत्रं पञ्चमेऽस्मिन् उक्त्वा षष्ठे प्रपाठके ।
वक्ष्यते पाशुकं होत्रं उक्त्वादौ यूपसंस्कृतिं ॥

तत्र बौधायन आह । यदानुजानाति यूपा याज्यमानायानुब्रूहीति । तज्जघनेनोत्तरेवेदिक्षणं निरस्योपविश्य यूपाञ्जनीया अन्वाहाञ्जन्ति त्वामध्वरे देवयन्तमिति सप्त, तासाꣳ त्रिः प्रथमामन्वाह । उत्तमेन वचनेनार्द्धर्चने उपनमति यदा जानात्युच्छ्रीयमाणायानुब्रूहीति । यदूर्द्ध्वतिष्ठादिति प्रतिपद्य समर्य आविदथे वर्द्धमान इति अर्द्धर्च उपनमति यदा जानाति परिवीयमाणायानुब्रूहीति पुनन्ति धीरा अपसो मनीषा इति प्रतिपद्योत्तमया त्रिः परिदधातीति । यद्यप्यत्राञ्जनार्थ एको मन्त्रः, उच्छ्रयणार्थाः पञ्च मन्त्राः, परिव्ययणार्थ एकोमन्त्रः, तथाप्यञ्जनस्य प्राधान्याच्छत्रिन्यायेन सप्तापि मन्त्रा यूपाञ्जनीया इत्युच्यन्ते । तत्राञ्जनार्थं प्रथमामृचमाह । "अञ्जन्ति त्वामध्वरे देवयन्तः । वनस्पते मधुना दैव्येन ।